

wii meri kalli, ja wanapaganide kaxa
 wikel. — Ühiid so faa nawa anawut
 nuniid nän (nee wana-paganas) am
 nakkas fida furet jöwra tükse,
 jooma, — olinwa wanapaganas pörijes
 ja latse latse kaxa jube oma furre
 kätta täis joomu, aga wett jöl neil
 fure uka üle; miid teiti ka fi kix
 wanamb wanapaganide wanapaganone
 efagene, ja nakkas kabi jooma,
 aga ka temast ja näis wett üle
 jäwwat; aga nawa efakifil efikule
 wiil tema enda abwaten ää näi
 niidse, ka üteli. Kinnulga latse:

„Wotae ütle ää jäme punn ja paa
 fida miin kaxa otse ette, me a
 joo föö wiil, ja taras fida wett
 ära lõppeta.“ Ühiid kabi pörijes agar
 wanale punni toonra, ja angu ette
 löönra; niid nakkas wananis

ise fure inunja jooma, aga pällin
 so faga ta lonaku hoke, kuni ta
 lähqi pahwata ja kikkle oma
 pükkonda ära uspeent. Näi^{ole} kull
 ja mede wäike Pieter naft wainidafiff
 walla fannu, ja wäifwa julgiste
 üksi minna; ja fawwa ka anawut
 oma kixku snami. Kall awet wäl
 wäide wäikeff Pieter fida imelikukella
 fawwa imi ilufafse kaxa wia, ja
 föö üteli ta: „Näid ole me oma
 töö kabi lõppetamu, nõnda kaxi
 mi emmitse; töö teijga niid ei
 ole min fida anawut waga; miid
 fawwa ma fülle ääd pikkra ega, ja fias
 fülle pira sa fikon ää wömfid pöwri.
 Oli ta fida ütlemu, oli ta ka Pieter
 floriff xadummu; enne kuni fii üteli
 kaxa fona fureff wälla fari üteli.
 Näid watas wiil Pieter oma abi